

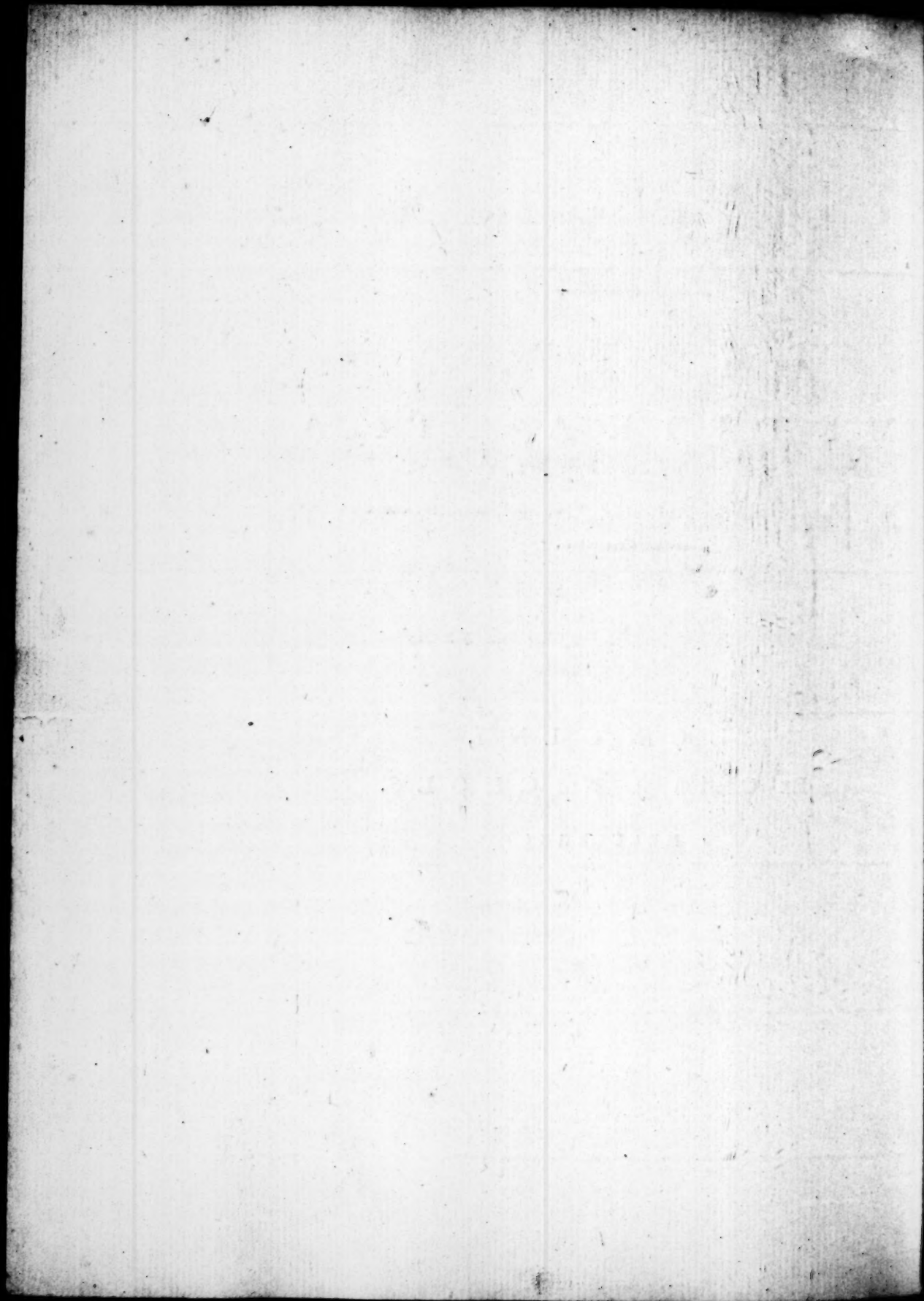
Metrika K.

.. $\frac{834 \cdot R}{6} // 6$

M E T P I K A T I N A.

L O N D I N I,
Ex Officinâ J. N I C H O L S.

MDCCLXXXI.

L E C T O R I S.

METRICA Quædam, e dono Tibi ob-
lata, æquo animo accipere digneris orat
Auctor : atque insuper, ita in scriptis, uti
in vitâ moribusque, ex benevolo candore
erroribus suis ignoscere obtestatur.

Vale.

Ε Υ Χ Η.

ΟΥ πλουσιῶν τον ολβον,
 Ου μαγαρον προσαιτῶ
 Τι καλα μοι μελαθρα;
 Αγροι τι μακρῶ ευρεῖς;
 Αρχης τι δυσχερεια;
 Τοιαυτα τηλ' απεσω
 Εμοιγε μη ποθῆντι.
 Ἑλληνικοις Αοιδοις,
 Ἑλληνικοις Σοφοισι,
 Συν ευπρεπει μεν Αιδοῖ,
 Χρυστη συν Ἀπλοτητι
 Θελοιμι συμβιωμαι,
 Ἑταιρος Ευτελειας,
 Συνοικος Ευσεβειας,
 Δολων αμοιρος αισχρων,
 Ελευθερος τροποισιν,
 Εργοις, λογοις δικαιος,
 Ευεργετῶν απαντας,
 Πανροισι και μαλιστα
 Φιλοισιν ευ χαριζων.

5

10

15

20

V O T U M.

NON divitum opulentiam,
 Non insuper gemmam posco :
 Quid mihi pulchræ ædes sunt ?
 Quid agri amplo spatium lati ?
 Quid imperii molestia ? 5
 Talia procul absint,
 Mihi quidem non desideranti.
 Cum Græcis Vatibus,
 Græcis Sapientibus,
 Cum decorâ quidem Verecundiâ, 10
 Cum aureâ Simplicitate
 Velim unâ vivere,
 Socius Frugalitatis.
 Simul habitans cum Pietate,
 Dolorum turpium expers, 15
 Ingenuus moribus,
 Factis, verbis justus,
 Benefaciens omnibus,
 Et præcipuè paucis
 Amicis commodè gratificans. 20

Εἰς ῬΟΔΟΝ

ὁ ἐν χερσὶν ἐτυγχανὸν φορῶν.

ῬΟΔΟΙΣΙ καλλὸς ἐστίν,

Ἀλλ' ὡς ταχίστα φεύγει

Ἀλλ' ὡς ταχὺς' ὀλωλε.

Τοιοῦτος ἐστὶν Ἄνδρος

Βίος. Νεαν παρ' ἡβῆν

Οὗτος γεγνηέν ἀνθῶν.

Ἐτη δ' ὅταν παρηλθόν

Φευ παύρα, παύρα, κείται

Πατρυμένος ποδῆσσι.

5

Εἰς ΠΕΝΙΑΝ, ΠΛΟΥΤΟΝ, καὶ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

ΜΕΜΦΟΜΑΙ οὐ ΠΕΝΙΑ· θυμὸς γὰρ σώφρονος ἐστίν,

Ἥ τικτεῖ Τεχνάας, Εὐτελεῖν, Ἀρετὴν.

Οὐδὲ μισῶ ΠΛΟΥΤΟΝ· χρεῖσσις ὅτε δῶρα δίδωσι,

Ἀνθρώποις πολλῶν αἰτίος ἐστὶ καλῶν.

Ἀλλ' ἀπλή πολὺ ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ μοι μάλλον ἀρεσκείη,

Ἥ πῶς ἐξ ἐργῶν ἀμφοτέρωθεν ἐχέι.

In R O S A M
quam in manibus fortè gerebam:

Rosis est pulchritudo,
At quàm citissimè fugit,
At quàm citissimè periit.
Talis est Hominis
Vita. Novam inter juventam: 5
Ille florens lætatus est.
Quando autem præterierunt anni,
Ah! pauci, pauci — jacet.
Conculcatus pedibus.

In PAUPERTATEM, PLUTUM, et MEDIOCRITATEM.

Non reprehendo PAUPERTATEM: nam fani est animi,

Quæ Artes, Frugalitatem, Virtutem parit.

Neque odi PLUTUM: quando dona dat bonis,

Hominibus multorum egregiorum auctor est.

At simplex MEDIOCRITAS mihi multo magis placet,

Quæ quodammodo ex factis (quædam) utrinque habet:

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΝΕΑΝΙΣΚΟΥ.

ΤΙ κείμενον βλέπομι κέρον, εκπλαγώς
 Ωχρον παρειας; Ομματ' ἀλλ' ὑπ' οφρύας
 Δυοντα δμνως νυκτι συσκιάζεται.

Τι χείλος ἔκ ερευθες;

Τι χεῖροϊν λελυνται

5

Τα νευρα; Πως δεδοικα

Κακα μὴ τίνα πικρα πεπονθῆς.

Σιγᾶς ἔταιρε; Φωνεοντος κατὰ

Κλεισεις ἐπεσσι; τοσσακίς καλεμένος

Ὡς ἐμπαθῶς λαλήσον. Ω σιγᾶς εἶτι;

10

Φευ, Φευ, ματὴν προσεῖπον.

Φωνῆς εἴτ' ἔκ ἀκῶσει,

Γλῶσσαν τε μὴ κινήσει.

Πέσεν, ὦ πέσεν, ὥσπερ ἐν ἀγροῖς

Πέσεν ἀνθός τμηθεὶν ἀροτρώ.

15

Ω ΘΑΝΑΤΟΣ, ΘΑΝΑΤΟΣ, τί δὲ ἐλπίδα πᾶσαν
 ἀπηνυρας

Μῆτέρα, τίπτε Πατρός θυμῷ τοσόν αλγος εἴηκας;

IN OBITUM ADOLESCENTIS.

QUID jacentem videam juvenem, mirabiliter
Pallentem genis? Ast oculi subter supercilia
Subeuntia terribiliter nocte simul obumbrantur.

Quid labrum non rubrum est?

Quid manibus soluti sunt.

5

Nervi? Quàm timeo

Ne mala quædam acerba passus fueris!

Taces fodalis? aures compellantis

Verbis claudes? toties invocatus

Sic patheticè loquere. O! taces adhuc?

10

Ah! frustra, frustra allocutus sum.

Vocem non amplius audiet,

Linguamque non movebit.

Occidit, O occidit, sicut in agris

Occidit flos aratro succisus.

15

O MORS, MORS, quid autem spem omnem abstulisti

Matri, cur nam dolorem tantum menti Patris creasti?

ΕΙΣ ΚΡΗΝΗΝ ΒΡΙΣΤΟΛΙΚΗΝ.

ΚΡΗΝΗ ποταμ. κρήνη

Τοις ασθενέσιν ισχυρ

Ιατικοῖς ῥεέθραις,

Δος φίλτατῳ πινόντι

Ἐξ ὕδατος, κρατίστῃς

Το δῶρον ὑγείας.

Δος (ἀξίος γὰρ ἐστίν

Ὡ ταῦτα κεν θελήσῃς).

Δος τῷ παλιν νεεσθῆαι

Δομονδὲ πρὸς τοπῆας,

Ἀδελφικῆς, ἑταίρας,

Οἱ νυν χέκασιν εὐχας.

Θεοῖσι, Σοὶ τε, Κρήνη,

Ὅπως μάλιστ' ῥώμῃ

Θαλλῶν ἀνελθοῖ ὠδὲ,

Ἐς οὔν, ἐς τε χεῖρας,

Ἀσπασος ἐν ποθέσιν.

Ἐξ σωος αὐτοῦ ἥκοις

Τοῦ ἀλκυοντος θαλάσσης

Τοῦτ' ἀσπετὲς καὶ οὐβρε

Ἀμικτος αἰὲν εἰς

Παιμόνος σὺ Κρήνη.

AD FONTEM BRISTOLICUM.

FONS præstans novum
 Iis, qui infirmi sunt, robur
 Fluentis vim sanandi habentibus,
 Da amicissimo bibenti
 Ex aquâ, validissimæ 5
 Donum salutis.
 Da (dignus enim est
 Cui hæc volueris)
 Da huic iterum redire
 Domum ad parentes, 10
 Germanos, sodales,
 Qui nunc vota effundunt
 Diis, et Tibi, Fons,
 Ut vigore maximè
 Florens hic rursus veniat 15
 Ad visum, et ad manus,
 Amplectendus inter desiderantes.
 Si salvus ille veniat,
 Tunc falso mari
 Tunc rapido etiam imbre 20
 Non-mixtus semper effes
 Tu Pæonis Fons.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΜΗΤΕΡΟΣ ΤΟΥΤ ΦΙΛΟΥ.

ΣΤΗΘΕΣΣΙ λυπη καρδιη βαρυνεται,
 Ασακτι λειβω δακρυον παρ' ομμάτων,
 Φευ, Φευ, Φιλιστα κειται
 Κειται δαμεισα Μοιρα,
 Και Θανατω, Θανατω κρατείται.

5

Ανηρ γυναικος φιλτατης σεβόμενος
 Θρηνῶν βοᾷται, “ Φρεδα, φρεδ' αποιχεται
 “ Ἡ κεφισασα θλιψιν
 “ Βιε γλυκις' ἑταιρη
 “ Νυν δ' αλοχε μελεος μονεμαι.”

10

Κλαισι τεκνα, τεκνα Φευ σεβόμενα
 Μητρος φρονεσης τοισιν ευμενεσεται,
 “ Ολωλ' αρισα, παντως
 “ Ολωλε κ' αποθησκει
 “ Ορφανικοις τεκεσσι Μητηρ.”

15

Αλλ' ελπις μεσσοις ειη περ εν αλγεσι, τοιης
 Ην αρετης ψυχην· νυν δ' ερανον εισβαινυσα
 Κοσμεται καλοισ δοξης σεφανοισι καρηναν.

IN MORTEM MATRIS AMICI.

PECTORIBUS cor dolore gravatur,
Affatim lachrymam ab oculis fundo,
Ah ! ah ! dilectissima jacet,
Jacet Fato subacta,
Et Morte, Morte devicta.

5

Vir dilectissimâ uxore privatus
Lamentans exclamat, "Evanida, evanida abit
" Quæ levavit luctum
" Vitæ dulcissima sodalis :
" Et nunc miser conjuge destituor."

10

Liberi flent, liberi ah ! privati
Matre iis quàm maximè benevolâ,
" Periit optima, omnino
" Periit et mortua est
" Orbis natis Mater."

15

Sed in mediis licet doloribus sit spes, talis
Erat (illa) virtutis animam : nunc autem cœlum ingressa
Pulchris coronis gloriæ ornatur caput.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΝ ΜΟΥΣΙΚΩΤΑΤΟΝ.

Ω φίλε, θρεμμα Μουσῶν

Καλῶς, καλῶς αἰδεῖς.

Γῆθει κεαρὲς με ἐντός.

Μελῳδία γλυκίστη

Σῆς ἐκχυθεῖσα γλώσσης

5

Ψυχὴν ἐρώσαν ὕμνων

Πεπληγμένην δαμαζει.

Νυν, νυν παρ' ὤτα χορδῶν

Ἀκρεται ἐτ' ἦχος

Πᾶς ἡδύς, ὃν χερεσὶ σαι

10

Ψαλλασσαι ὡς ἀγασθῶν

Ποιῶσιν. Ἦχος ἡδύς

Ετ' ἐτ' ἀκρετ' ὦσιν.

Πάλιν, πάλιν νεκρῶγει,

Τέλος τε μηποτ' ἐσθῶ.

15

Τι σοὶ θελῶν χαρίζειν

Εγὼγ' ἀμύστος εἰπείν

Δυνάμει; Ἀλλὰ θυμός

Λύραν λαβεῖν ἐπείγει,

Καὶ βαρβιτόν κροτήτας

20

Φῶνὴν αἰεθῶ ὕψος

Οὕτως ἐπεσθ' ἐπαινῶν,

“ Ω φίλε, θρεμμα Μουσῶν

“ Καλῶς, καλῶς αἰδεῖς.”

AD AMICUM MUSICÆ PERITISSIMUM.

O Amice, alumne Musarum
 Eleganter, eleganter canis.
 Cor me intus lætatur.
 Modulatio dulcissima
 Tuâ linguâ effusa
 Animum cantilenarum amantem
 Perculsum domat.
 Nunc, nunc per aures chordarum
 Auditur adhuc fonus
 Totus dulcis, quem manus tuæ
 Fidibus canentes ita admirabiliter
 Faciunt. Sonus dulcis
 Adhuc, adhuc auribus auditur.
 Rursus, rursus renova,
 Et finis nunquam esto.
 Quid tibi gratificari volens
 Ego quidem Musicæ imperitus dicere
 Possim? Tamen animus
 Urget (me) sumere lyram,
 Et barbiton pulsans
 Vocem altè tollere
 Sic verbis (te) laudans,
 " O Amice, alumne Musarum:
 " Eleganter, eleganter canis."

5

10

15

20

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑ.

ΑΡΙΣΤΟΝ, ΕΛΠΙΣ, ΕΣΤΙ ΔΩΡΟΝ ΞΕΑΝ^ῶ
 ΤΟΤΑΙΣ ΒΡΟΤΟΙΣΙ ΘΛΙΨΕΣΙΝ ΠΟΝΘΑΜΕΝΟΙΣ.
 ΤΡΕΙΣ ΑΘΛΙΟΝ ΜΕΝ ΑΝΔΡΑ ΤΟΙΣ ΕΡΩΤΙΚΟΙΣ
 ΠΕΙΘΕΙΣ ΚΟΡΗΣ ΩΣ ΤΕΥΞΕΤΑΙ ΦΙΛΗΜΕΝΗΣ.
 ΣΕΙΡΑΙΣ ΣΥ ΠΟΙΕΪΣ ΔΕΣΜΙΟΝ ΣΙΔΗΡΕΑΙΣ
 ΑΔΕΙΝ, ΟΔΥΡΜ^ῶ ΜΗΔΑΜΩΣ ΜΕΜΗΤΗΜΕΝΟΝ.
 ΨΙΛῆ ΣΥ ΠΟΙΕΪΣ ΚΑΙ ΔΟΚῶ ΚΑΘΗΜΕΝΟΝ
 ΝΑΥΑΓΟΝ ΟΥ ΠΡΟΣ ΚΥΜΑΤΩΝ ΦΟΒΗΜΕΝΟΝ,
 ΕΙ ΧΕΡΣΟΝ, ΟΝΤΑ ΤΗΛΕ ΚΑΙ ΠΕΡ, ΠΡΟΣΘΕΛΕΠΟΙ.
 ΣΥ ΜΗΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΕΘΝΗΚΟΤΩΝ
 ΒΡΕΦΗ ΦΕΡΕΣΑΣ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΤΑΙΣ ΑΓΧΑΛΑΙΣ
 ΑΘΡΕΙΝ, ΣΚΟΠΕΙΝ ΕΞ ΟΜΜΑΤΩΝ ΦΡΟΝΤΙΣΙΚΩΝ
 ΕΙ Πῶ ΤΙ ΜΕΙΝῆ ΠΝΕΥΜΑ ΦΙΛΟΙΣ ΣΩΜΑΤΙΝ.
 ΑΙΤΙ ΓΗΘΟΣΥΝΗΝ, ΚΕΙΕΑΝ ΠΕΡ, ΣΗΘΕΪ ΒΑΛΛΕ,
 ΕΣΑΙ ΣΗΣ ΑΠΑΤΗΣ ΞΕΝ ΕΜΟΙ ΓΛΥΧΙΟΝ.

5

10

15

In S P E M.

SPES, optimum cœli donum es
 Mortalibus tantis luctibus laborantibus.
 Homini quidem ter misero in amoribus
 Persuades, tanquam consequetur amatam virginem.
 Tu facis vinctum ferreis catenis 5
 Cantare, nequaquam fletûs memorem.
 Tu facis etiam nudâ trabe insidentem
 Naufragum non territum esse a fluctibus
 Si prospiciat littus, etiam licet procul existentem.
 Tu (facis) Matres etiam puerorum mortuorum 10
 Gestantes sæpius in ulnis infantes
 Perpendere, dispicere ex oculis sollicitis
 Si usquam quis spiritus charis corporibus manserit.
 Semper immitte pectori lætitiâ licet inanem,
 Tuâ fraude nihil mihi dulcius erit.

Εἰς ΟΡΟΣ

ἐν ᾧ σκοπὸς πολεμικαῖς μηχαναῖς ἢν προκειμένος.

Ω Ποιμένες, συριγῆ

Ὅσις θελῆς αἰδεῖν,

Μη, ὡς το πρῖν, προσελθὼν

Διατρίβην εἰχόμε

Χωροῖσιν ἐνὶ τῆτοῖς.

5

ΠΑΝ ὡδὲ γὰρ φιλησας

Παίζειν χοροῖς ΝΑΠΑΙΩΝ,

Συν ἀγρῖαις ἐταῖραις

Νυν πάντα, πάντα λειπὼν,

Ορη, ῥέεθρα, βησσας

10

Αποίχεται ταχῖς,

Οργῇ πικρὰ χολῶθεις,

Φρεσσὼν φόβῳ τε πολλῷ,

Ἦκασεν ὡς μισητῶ

Τῶν μηχανῶν ΑΡΗΟΣ.

15

In M O N T E M,

in quo scopus bellicis machinis propositus est.

O Pastores, fistulis

Quicumque velis canere,

Ne, ut olim, accedens

Moram agas

His in locis.

5.

PAN enim qui solitus est

Cum choris NAPÆARUM ludere,

Simul cum rusticis fodalibus

Nunc omnia, omnia linquens,

Montes, flumina, valles

10

Abit celerrimè,

Irâ acerbâ indignatus,

Horrescensque multo metu,

Quùm audivit odiosi

Has machinas MARTIS.

15

Ες ΣΙΓΗΝ.

Ω ΝΥΚΤΙ συγγονος μελαινη, και ΣΚΟΤΩ,
 Ωχρα προσωπω, ομματον πεπηγοτον,
 Προσθεισα χειλη δακτυλον κεκληισμενα,
 ΣΙΓΗ, τις εστι χωρος ὃ φιλεις μενειν;

Βαθυκολπος εσιν ὑλη;

5

Ορος εστι μακρον ὑψει;

Εν ερημῳ εσιν ευρει;

Μονος ηε κυργος εστι;

Πολυφλοισβη η θαλασσης

Παρα θινα την πετρωδη;

10

Η μαλλον πολεις εν ανεμῳ ασι κρηρασι νεκρων,

Ψυχῶν φευ μελεῶν δεινοισι πλαγιστα σεναιγμοις;

Μητερ ΑΛΗΘΕΙΑΝ, μητερ ΣΟΦΙΑΝ τε τεκνατα

ΕΙΡΗΝΗ και Σοι διον αγαμει βιοη.

IN SILENTIUM.

O foror NOCTIS nigræ, et CALIGINIS,
 Pallida vultu, defixis oculis,
 Quæ digitum ad labra clausa apponis,
 SILENTIUM, quis locus est, ubi morari diligis ?

Profundo sinu silva est ?

5

Mons altitudine excelsus est ?

Est in lato deserto ?

Vel sola turris est ?

Vel multum-strepentis maris

Propter littus faxosum ?

10

Vel potius inter aperta mortuorum sepulchra versaris,
 Gemitibus terribilibus animarum ah ! miserarum per-
 culsa ?

Mater, quæ paris VERITATEM et SAPIENTIAM,
 PACE et Tecum divinam vitam agerem.

Εκ ἙΛΛΑΔΑ.

ΧΡΟΝΟΪ παλαιᾷ θάυμα, Γῆ ἙΛΛΗΝΙΚῃ,

Ὅπλοις ἀριευσχῆσα, καὶ Τεχναῖς ὅμῃ,

Μεσῶν ἐν ἐργοῖς ποικίλοις ὑπείροχος·

Ὡ πατέρις ευγενῶν Βροτῶν οἰκῶμεν,

Θεοῖς δίκαιως χῶρα προσφιλεσάτη,

Σε προσκυνήσας, “πολλὰ χαιρεῖν” νῦν φράσω.

IN GRÆCIAM.

PRISCI temporis admiratio, TELLUS GRÆCA,
Quæ (in) armis præstitisti, et simul Artibus,
Musarum in operibus variis excellentissima :
O Patria generosis Hominibus habitata,
Regio Diis jure gratissima,
Te cùm salutaverim, " multùm vale" nunc dicam.

1871

IN GRACIA

PRINCIPIUM
Quoniam (in) ...
Motus in ...
O ...
...
...